

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.668 van 19 juni 2001
in de zaak A. 97.427/XII-2840.**

In zake : Tarhan USTBOGA,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. JESPERS,
kantoor houdende te DEURNE,
Sint Rochusstraat 59

tegen :

de stad ANTWERPEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Tarhan USTBOGA op 13 november 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de delibererende klassenraad dd. 8 september 2000 en van de kennisgeving ervan met aangetekende brief dd. 12.9.2000 door de bestuursdirecteur van het Stedelijk Onderwijs Antwerpen de heer Luc Tesseur";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gelet op het arrest nr. 95.210 van 8 mei 2001, waarbij de debatten worden heropend en de zaak opnieuw wordt vastgesteld voor behandeling ter zitting van 29 mei 2001, om 10.30 uur;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. WAUMAN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn :

1. Tijdens het schooljaar 1997-1998 is verzoeker voor de tweede maal ingeschreven in het eerste leerjaar van de derde graad, afdeling elektriciteit, van het stedelijke technisch secundair onderwijs te Antwerpen. Hij lijdt naar eigen zeggen aan een chronische ziekte.

2. Op 26 juni 1998 stelt de delibererende klassenraad vast dat verzoeker voor zijn examens 1849,3 punten op een totaal van 2900 heeft behaald (64%), maar ook drie tekorten heeft, nl. elektriciteit (88,3 op 200), technologie (53,6 op 200) en Engels (96 op 200). De klassenraad stelt zijn eindbeslissing over verzoeker uit tot bijkomende studietoetsen zijn afgenomen voor elektriciteit, technologie, wiskunde

(102 op 200) en Frans (verzoeker nam in juni wegens ziekte niet deel aan het examen).

Verzoeker heeft deze beslissing binnen de drie werkdagen als bedoeld in artikel 64 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 maart 1991 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna : organisatiebesluit) blijkbaar niet betwist.

3. De bijkomende studietoetsen gaan door op 25 augustus 1998 voor de vakken elektriciteit en technologie en op 26 augustus 1998 voor wiskunde en Frans.

Op 25 augustus 1998 biedt verzoeker zich voor de op die dag af te leggen vakken op de betrokken school aan.

Op 26 augustus 1998 doet hij dit niet. Daags nadien, op 27 augustus, wordt een medisch attest afgeleverd waaruit blijkt dat verzoeker wegens ziekte niet in de mogelijkheid was om op 26 augustus examens af te leggen.

4. Op 27 augustus 1998 beslist de delibererende klassenraad dat verzoeker zijn jaar moet overdoen (oriënteringsattest C). In de notulen wordt het volgende opgetekend :

"- Frans niet aangeboden zonder verwittigen
- Wisk. niet aangeboden zonder verwittigen
- Techno. 11/100
- Elekt. 48/100"

en in voetnoot wordt vermeld :

"ziektebriefje aangeboden door Azarouali R. (oud lln) op 27 aug. om 9 u.".

5. Bij brief van 2 september 1998 tekent verzoeker bij de voorzitter van de beroepscommissie bezwaar aan tegen voornoemde klassenraadsbeslissing. Hij

voert ook argumenten aan tegen de beslissing van 26 juni 1998 waarbij bijkomende proeven zijn opgelegd.

6. Daarop adviseert de beroepscommissie op 14 september 1998 aan de inrichtende macht "de delibererende klassenraad niet opnieuw te laten samenkomen".

7. Bij brief van 4 november 1998 laat het stadsbestuur verzoeker weten het advies van de beroepscommissie te volgen met als motivering : "De delibererende klassenraad kan een C-attest toekennen op basis van de behaalde resultaten : elektriciteit 48/100, technologie 11/100".

8. Bij arrest nr. 80.814 van 10 juni 1999 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de delibererende klassenraad van het eerste leerjaar van de derde graad, afdeling elektriciteit, van het stedelijk technisch secundair onderwijs van de stad Antwerpen van 27 augustus 1998 waarbij aan Tarhan USTBOGA een oriënteringsattest C wordt toegekend. Daartoe aanvaardt de Raad van State als ernstig middel in essentie dat "uit de laconieke conclusie 'jaar overdoen' niet precies kan worden opgemaakt op grond van welk motief of welke motieven de raad tot dat besluit is gekomen en dus alle vermelde motieven op hun wettigheid moeten worden getoetst" en dat "de delibererende klassenraad zeker sinds 27 augustus 1998 's morgens kennis had van het ziektebriefje, dat er van deed blijken dat de oorzaak dat verzoeker zich op 26 augustus 1998 niet voor de bedoelde proeven op de school had aangeboden wel degelijk ziekte was; dat gelet op dat feit uit de bestreden beslissing van de delibererende klassenraad niet kan worden opgemaakt waarom dat geval van overmacht voor de betrokken leerling toch niet een inhaalkans kon

rechtvaardigen voor de bijkomende proeven wiskunde en Frans, mede gelet op het feit dat hij voor deze vakken overigens in juni geslaagd was - al had hij het tweede examen Frans wegens ziekte niet meegedaan -; dat de beslissing in dat opzicht niet gemotiveerd is";

9. Bij arrest nr. 86.712 van 6 april 2000 stelt de Raad van State vast dat de delibererende klassenraad op 30 juni 1999 een nieuwe beslissing heeft genomen die in de plaats gekomen is van de beslissing van 27 augustus 1998.

10. Bij schrijven van 23 juli 1999 tekent verzoeker bij de voorzitter van de beroepscommissie bezwaar aan tegen die nieuwe beslissing van de klassenraad van 30 juni 1999, waarbij de klassenraad beslist "de beslissing van het C-attest te handhaven".

11. De klassenraad neemt op 10 september 1999 kennis van het schrijven van 23 juli 1999 en notuleert onder meer: "De notulen van de klassenraad van 30.06.99 blijven ongewijzigd". Verzoeker wordt hiervan met een 13 september 1999 gedateerd schrijven op de hoogte gebracht door de gewezen directeur, die daarenboven in zijn brief meedeelt aan verzoeker : "Als u tegen deze eindbeslissing in beroep wil gaan, moet u de beroepsprocedure terug opstarten", meer precies, door een persoonlijk gesprek aan te vragen met de voorzitter van de delibererende klassenraad en, als er daarna nog betwisting bestaat, schriftelijk een bezwaarschrift te richten aan de voorzitter van de beroepscommissie.

12. Verzoeker vraagt het persoonlijk gesprek aan met een brief van 15 september 1999, "onder alle voorbehoud, daar het naar [verzoekers] mening niet kan dat een lopende procedure (nl. bezwaar tegen vorige beslissing klassenraad) gewoonweg wordt stopgezet zonder

akkoord van alle betrokken partijen"; het gesprek heeft vervolgens plaats op 28 september 1999.

13. Opnieuw "onder voorbehoud voor wat betreft het niet afwikkelen van het beroep" dat door verzoeker op 23 juli 1999 werd ingesteld, formuleert verzoeker op 5 oktober 1999 schriftelijk een bezwaar bij de voorzitter van de beroepscommissie.

14. Op 23 maart 2000 adviseert de beroepscommissie aan de inrichtende macht om de klassenraad opnieuw te laten samenkomen.

15. Op 8 september 2000 beslist de delibererende klassenraad, zonder dat uit de stukken van het administratief dossier kan worden opgemaakt of de inrichtende macht nog vooraf een beslissing heeft genomen over het advies van de beroepscommissie : "De vergadering behoudt integraal zijn laatste beslissing". Met een 12 september 2000 gedateerd schrijven wordt verzoeker hiervan op de hoogte gebracht;

Overwegende dat verzoeker als tweede voorwerp van zijn vordering de kennisgeving aanduidt van de beslissing van de delibererende klassenraad van 8 september 2000; dat de kennisgeving van een administratieve rechtshandeling geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling is, zodat het annulatieberoep niet ontvankelijk is in zoverre het tegen die kennisgeving is gericht; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de kennisgeving, als accessorium van het annulatieberoep, eveneens niet ontvankelijk is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige

middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker een tweede en een vierde middel put uit de schending "van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen"; dat hij in zijn vierde middel hieraan onder meer toevoegt "met name schending van artikel 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen"; dat hij die middelen toelicht door te stellen, onder meer :

"Er wordt niet aangeduid wat met 'laatste beslissing' bedoeld wordt. Bovendien wordt niet gemotiveerd waarom de 'laatste beslissing' behouden blijft. Er wordt hiervoor geen enkel argument gegeven. Nochtans waren inmiddels (voor zover de laatste beslissing die van 10.09.1999 is) op 5.10.2000 meer dan vier bladzijden opmerkingen geformuleerd door de raadsman van verzoeker, waarvan verschillende nieuwe opmerkingen. Hiermee wordt dus op geen enkele wijze rekening gehouden. [...] Aan de motiveringsplicht is in casu geenszins voldaan. [...] Dit is duidelijk daar de beslissing van de klassenraad integraal haar beslissing van blijkbaar 10.9.1999 bevestigt en zo uitdrukkelijk toegeeft dat er geen rekening werd gehouden met argumenten die na die datum werden geformuleerd.";

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting antwoordt dat de bestreden beslissing "voor zich spreekt" en voorts verwijst naar de motivering van de vroegere beslissingen;

Overwegende dat de motivering die door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt opgelegd, luidens artikel 3 van die wet in de akte de juridische

en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen;

Overwegende dat de verwerende partij een afschrift heeft voortgebracht van de notulen van de delibererende klassenraad van 8 september 2000; dat de volledige tekst van die notulen stelt wat volgt :

"Delibererende Klassenraad
8 september 2000 - 14 uur - Hofstraat 15
Betreft : USTBOGA Tarhan
leerling SISO Berchem 5TE
Schooljaar 1997-98
Aanwezig
Walter Mast, voorzitter (handtekening)
Marguerite Verlaere (handtekening)
Patricia Thuys - PMS-CLB (handtekening)
VAN CASTEREN, Luc (handtekening)
Jan VORSSELMANS (handtekening)
Edgard SMITS (handtekening)
Eddy Moons (handtekening)
Yvette Dupuis (handtekening)
Uzun Mevlist (handtekening)
Edwin De Raedt (handtekening)
Afwezig met kennisgeving (bijgevoegd)
Mw. C. Du Bois
Mw. A. De Rijck
De vergadering behoudt integraal zijn laatste beslissing.";

Overwegende dat noch uit de aangehaalde notulen, noch uit het administratief dossier mag blijken waar de bestreden beslissing te situeren is in het verloop van de -meerdere- door verzoeker met toepassing van de artikelen 64 tot 70 van het organisatiebesluit doorlopen bezwaarprocedures; dat verzoeker zich met reden mag afvragen welke de "laatste beslissing" is die wordt gehandhaafd en waarom; dat bij het 12 september 2000 gedateerd schrijven waarin de bestreden beslissing door de verwerende partij aan verzoeker werd meegedeeld wel een afschrift is gevoegd van de motivering van de klassenraad van 10 september 1999 en ook gesteld wordt dat de delibererende klassenraad in zijn beslissing verwijst naar die motivering; dat de inhoud van dit

schrijven, dat uitgaat van de administratie van het stedelijk onderwijs, op zich niet dienstig lijkt om een beslissing van de delibererende klassenraad te motiveren; dat, wat de beslissing zelf betreft, enkel de in extenso aangehaalde notulen van de delibererende klassenraad zijn voortgebracht door zowel verzoeker als de verwerende partij; dat hierin ook nergens de beweerde verwijzing te lezen is; dat, nu in strijd met hetgeen de verwerende partij beweert, niet is aangetoond dat de delibererende klassenraad zich de motieven van zijn beslissing van 10 september 1999 ook voor de bestreden beslissing eigen heeft gemaakt, het niet nodig is om de deugdelijkheid van de motivering van 10 september 1999 in de zaak te betrekken; dat op het eerste gezicht in de bestreden beslissing geen enkele, weze het juridische of feitelijke overweging te lezen is, die aan de beslissing ten grondslag zou kunnen liggen; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde voor schorsing betreft, dat verzoeker aanvoert wat volgt :

"Verzoeker verwijst naar het deel in feite en naar de vier beslissingen die tot op heden werden genomen.

Verzoeker heeft er belang bij dat de kennisgeving, minstens de bestreden beslissing geschorst wordt zodat de verwerende partijen er toe zouden overgaan de normale beroepsprocedures in verband met twee vroegere beslissingen af te wikkelen.

Verzoeker heeft er dringend belang bij dat eventuele kennisgeving van een eventueel correct genomen beslissing van de klassenraad zou geschieden door de bevoegde persoon om zo op korte termijn duidelijkheid te verkrijgen in de diverse beslissingen van de klassenraad.

Verzoeker heeft inderdaad belang bij een snelle beslissing om nog zo snel mogelijk eventueel een nieuwe inschrijving te kunnen bekomen in het jaar waar hij naar zijn mening recht op heeft.

Verzoeker verwijst ook naar het nadeel zoals hij dit ontwikkelde in zijn eerste verzoekschrift.

'De bestreden beslissing wordt slechts genomen op 4.11.1998 hoewel het advies van de beroepscommissie reeds was uitgebracht op 14.9.1998.

In feite maakt de bestreden beslissing het door haar onverantwoorde en niet gemotiveerde laattijdigheid zeer moeilijk om alsnog het schooljaar te kunnen aanvatten.

Verzoeker heeft nochtans deze bedoeling en hij meent dan ook dat hij er groot belang bij heeft dat de beslissing alsnog en op korte termijn zou geschorst en vernietigd worden, zodat hij toch nog het volgende jaar kan aanvatten.

Het gaat immers om het laatste jaar dat verzoeker nog diende te volgen. Hij zou dan dit jaar (1999) nog kunnen deelnemen aan de examens van het laatste jaar en mogelijk op die wijze nog een diploma A2 kunnen behalen.

Alleszins dient gewezen te worden op het belang dat verzoeker minstens heeft bij de schorsing en vernietiging van vermelde beslissing op korte termijn, zij het om minstens tegen het schooljaar 1999-2000 de lessen in het laatste jaar te kunnen aanvatten. Er dient dan ook klaarheid te komen over het al of niet wettig karakter van de bestreden beslissing op korte termijn.

Minstens dient voor ogen te worden gehouden dat verzoeker een zeer grote schade lijdt en minstens dreigt te lijden door de niet schorsing op korte termijn van de bestreden beslissing, zij het dat hij mogelijk één schooljaar, mogelijk twee schooljaren dreigt te verliezen.

Er zijn dan ook nog de consequenties naar de kinderbijslag; er is het morele leed dat verzoeker lijdt; verzoeker is dagelijks met deze -naar zijn mening- onrechtvaardige beslissing geconfronteerd en het heeft zijn belang dat hij ook op korte termijn morele genoegdoening zou bekomen.

Verzoeker stelt immers dat hij één van de beste leerlingen was van de klas (wat door de resultaten bevestigd wordt) en dat hij zich ernstig geschaad en 'genomen' voelt door de bestreden beslissing".

Overwegende dat een beslissing van een delibererende klassenraad tot toekenning van een C-attest, die het een leerling onmogelijk maakt de lessen in het volgend schooljaar te volgen, die leerling in principe een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat verwerende partij ter terechtzitting argumenteert dat het te dezen anders zou zijn; dat hetgeen de verwerende partij omtrent dit aspect van het door verzoeker aangevoerde nadeel evenwel niet pertinent is; dat de Raad van State immers vaststelt dat verzoeker zijn nadeel óók, en terecht, met verwijzing naar het

feitenrelaas en de opeenvolging van beslissingen van de verwerende partij, heeft verbonden aan het niet naleven of niet correct naleven van de voorgeschreven beroeps-procedures; dat een verzoeker die, om te weten waar hij aan toe is op het vlak van zijn studies, bij herhaling maar vergeefs uitspraken daaromtrent vraagt van het schoolbestuur -al is het bestuur daar reglementair toe verplicht-, die met succes een eerste maal een vordering tot schorsing bij de Raad van State indient waarbij een middel betreffende de motiveringsplicht ernstig wordt bevonden en in de huidige procedure andermaal een ernstig middel betreffende de motiveringsplicht doet gelden, in zulke omstandigheden een ernstig moreel nadeel lijdt waarvan hij niet moet verdragen het te blijven ondergaan totdat na verloop van de annulatie-beroep ten gronde uitspraak wordt gedaan;

Overwegende dat voor wat betreft het eerste voorwerp van de vordering voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de beslissing van 8 september 2000 waarbij de delibererende klassen-raad 5TE Stedelijk Instituut voor Secundair Onderwijs Berchem betreffende Tarhan USTBOGA "integraal zijn laatste beslissing" behoudt.

Artikel 2.

De vordering wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien juni 2001, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.